

บทที่ ๕

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ศึกษาสถานภาพของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐมโดยมีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อศึกษาระดับการปลูกฝังพฤติกรรมเชิงบวก โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม

๒. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบการปลูกฝังพฤติกรรมของนักเรียน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

๓. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประชากรจำนวนทั้งหมด ๑,๖๒๕ คน โดยการคำนวณหาค่ากลุ่มตัวอย่างจากสูตรการคำนวณของยามานะ (Yamane) ที่ ± 5 แล้วดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวน ๓๒๐ ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ส่วนการเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติตามลักษณะของตัวแปร คือ การทดสอบค่า t (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองตัว และการทดสอบค่าเอฟ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test/One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรตั้งแต่สามตัวขึ้นไป และเมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheff) โดยกำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕. และเปรียบเทียบรายคู่โดยมีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant difference: LSD) สามารถสรุป อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลของการศึกษา พบว่า ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม เรื่องศึกษาสถานภาพของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม : กรณศึกษาโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม จำแนกได้ดังนี้

ด้านเพศ พบว่า ส่วนมากเป็นนักเรียนเพศหญิงจำนวน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๑ รองลงมาคือ นักเรียนเพศชายเป็นจำนวน ๑๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖๙

ด้านอายุ พบว่า ส่วนมากมีอายุ ๑๔ ปี จำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๓ รองลงมาคือ มีอายุ ๑๓ ปีจำนวน ๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ และน้อยที่สุดคือ มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๒

ด้านระดับชั้นเรียน พบว่า ส่วนมากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ ๓ จำนวน ๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ รองลงมาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ ๒ จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐ และน้อยที่สุดคือ ชั้นมัธยมศึกษาที่ ๑ จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐

ด้านผู้ปกครอง พบว่า ส่วนมากนักเรียนที่อาศัยอยู่กับมารดาบิดา จำนวน ๑๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๑๙ รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับมารดา จำนวน ๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘๑ และน้อยที่สุดคือ อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๙

ด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนมากนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘๘ รองลงมาคือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ และน้อยที่สุดคือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๖ ตามลำดับ

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความกตัญญูตเวที มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด น้อยที่สุดคือ ด้านความซื่อสัตย์

ด้านความซื่อสัตย์ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนบอกครูตามตรงถึงสาเหตุที่ไม่ส่งการบ้านมากที่สุดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด น้อยที่สุดคือ ไม่ลอกการบ้านเพื่อนแม้จะทำได้

ด้านความเมตตา พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนเป็นผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือ พ่อแม่ พี่น้อง ครูและเพื่อนอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และน้อยที่สุดคือ นักเรียนอาสาทำงานให้ผู้อื่นตามกำลังของตน

ด้านความกตัญญูกตเวที พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อถูกพ่อแม่ตำหนิหรือทำโทษนักเรียนจะรู้สึกผิด และอยากปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และน้อยที่สุดคือ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนของครูเสมอ

ด้านความมีระเบียบวินัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และน้อยที่สุดคือ ไม่พูดคุยกขณะเรียนหรือเข้าห้องสมุด

ด้านความประหยัด พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รู้จักใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และน้อยที่สุดคือ นักเรียนช่วยซ่อมแซมสิ่งของเครื่องมือที่ชำรุด

๕.๑.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรย่อยของตัวแปรต้น ได้แก่ การจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ด้านความประหยัดนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนมีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเมตตา และด้านความประหยัด ต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนอาศัยอยู่กับผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเมตตา ด้านความกตัญญูกตเวที และด้านความประหยัด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงไม่สอดคล้องสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึง สถานภาพของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม โดยจะอภิปรายผลตามลำดับของวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาระดับการปลูกฝังพฤติกรรมเชิงบวก โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม

จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระดับการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน โดยการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐมใน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเมตตา ด้านความกตัญญูตเวที ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความประหยัด พบว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม มีระดับการพัฒนาพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าโดยส่วนมากนักเรียนได้รับการอบรมสั่งสอนปลูกฝังเรื่องพฤติกรรมทั้ง ๕ ด้าน จากพ่อแม่ หรือครูอาจารย์ ซึ่งถือว่าเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปฏิบัติตนอยู่ในขอบเขต ตามกฎระเบียบและข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคม ตลอดจนรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เรจธณ ล้อมลาย**^๑ ที่ได้ศึกษาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ **งามนิตย์ สิริพงษ์**^๒ ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนของโรงเรียนพระวิสุทธีวงศ์ อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี” ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนของครูโรงเรียนพระวิสุทธีวงศ์ อำเภอลำลูกกาจังหวัดปทุมธานี ในด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการจัดกิจกรรมเสริม เกี่ยวกับความความกตัญญูตเวทีกตเวที ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความเอื้อเฟื้อ โดยรวมของแต่ละด้านอยู่ในระดับดีมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องของแต่ละด้านพบว่าทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก

๒. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

๑. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยเพศหญิงมีการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม มากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะว่า เพศหญิงมักได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ ครูอาจารย์ให้เป็นคนที่มีความอ่อนโยน ระเบียบเรียบร้อยตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพศหญิงให้

^๑ เรจธณ ล้อมลาย รายงานการวิจัย “เรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, ” มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๐.

^๒ งามนิตย์ สิริพงษ์, การส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนของครูโรงเรียนพระวิสุทธีวงศ์ อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๗), หน้า ๖๘ – ๗๐.

เหมาะสมกับความเป็นกุลสตรี ที่แตกต่างจากเพศชายจึงเป็นเหตุให้มีการพัฒนาพฤติกรรม แตกต่าง กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จักรพงษ์ นิลพงษ์**^๓ ได้ศึกษาจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะทางจริยธรรมสูง ๓ ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล และความกตัญญูทดแทนที่ คุณลักษณะทางจริยธรรมปาน กลาง ๘ ด้าน คือ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความประหยัด ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม และความเมตตา กรุณา นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีคุณลักษณะทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. **นักเรียนมีอายุต่างกัน** มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลัก จริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม ที่มีอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่มีอายุ ต่างกัน เป็นเหตุให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่างกัน จึงส่งผลให้การพัฒนา พฤติกรรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สีน งามประ โคนและคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การ เปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบท ที่มีการอบรมเลี้ยงดูและ แบบการคิดที่ต่างกัน” ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นที่มีการอบรม เลี้ยงดูต่างกัน และระดับอายุต่างกันจะมีพัฒนาการที่ต่างกัน

๓. **นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน** มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการ ประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัด นครปฐม ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้ หลักจริยธรรม โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ อาจ เป็นเพราะว่าโรงเรียนได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ในแต่ละระดับชั้นตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นเหตุให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ในการเรียนการสอน คล้าย ๆ กัน จึงเป็นเหตุให้มีการพัฒนาพฤติกรรม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นวล ละออ แสงสุข**^๔ ได้ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

^๓ จักรพงษ์ นิลพงษ์, “การศึกษาจริยธรรมนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน**, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๔๓.

^๔ นวลละออ แสงสุข, “การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยรามคาแหง”, **ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคาแหง), ๒๕๔๔.

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ๖ ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการพึ่งตนเอง ด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเสียสละ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า เพศไม่ได้ส่งผลให้เกิดความแตกต่างต่อการแสดงออกของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แต่ระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ที่ต่างกันส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมให้มีความแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เรจรณ ล้อมลาย**^๕ ได้ศึกษาคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาในช่วงชั้นที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

๔. **นักเรียนอาศัยอยู่กับผู้ปกครองต่างกัน** มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัด นครปฐม ที่มีผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ อาจเป็นเพราะว่า ครอบครัวในสังคมไทยเป็นครอบครัวขยายหรือครอบครัวใหญ่ จึงทำให้นักเรียนตกอยู่ในภาพครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์เหมือนคนอื่น ส่งผลให้นักเรียนที่มีผู้ปกครองต่างกัน มีการพัฒนาพฤติกรรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ**คมเพชร ฉัตรสุกกุล**^๖ รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กและเยาวชนไทย (ระดับมัธยม) พบว่า ปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามความคิดเห็นของบิดามารดาส่วนมากขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน ไม่มีวินัยะอุตสาหะ ไม่ค่อยมีน้ำใจ ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ประหยัดแต่พุ่มเฟิอย ไม่เชื่อฟังครู-อาจารย์ บิดามารดา ไม่ซื่อสัตย์ ไม่ตรงต่อเวลา ก้าวร้าวใช้ความรุนแรงไม่ได้รับการฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมจากที่บ้าน เล่นแบบสื่อโฆษณา โดยขาดวิจารณญาณ รับวัฒนธรรมจากต่างชาติโดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบตามลำดับ และ

^๕ เรจรณ ล้อมลาย รายงานการวิจัย “เรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, ” มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๐.

^๖ คมเพชร ฉัตรสุกกุล, รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กและเยาวชนไทย(ระดับมัธยม), ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์,(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๗), หน้า ๗๑- ๗๓.

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เรจรณ ล้อมลาย^๗** ได้ศึกษาคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีสถานภาพของผู้ปกครองต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านมีความกตัญญูกตเวที รวมทั้งด้านมีความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕. นักเรียนที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาลนครจังหวัดนครปฐม ที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน แต่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่เป็นอย่างดี จึงส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เพยาว์ เกาทัณฑ์ทอง^๘** ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมผิดวินัย อยู่ในระดับต่ำ โดยมีการผิดวินัยในด้านเรียนมากที่สุด รองลงมาคือความประพฤติและด้านการแต่งกาย และยังพบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจ คือ การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยเรื่อง ศึกษาสถานภาพของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม ดังต่อไปนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลของการวิจัยเรื่อง ศึกษาสถานภาพของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังพฤติกรรม โดยการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาลนคร จังหวัดนครปฐมซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปจากแบบสอบถามในตอนท้ายที่ ๓ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (open-end questions) ในรายด้าน ๕ ด้าน ดังต่อไปนี้

^๗ เรจรณ ล้อมลาย รายงานการวิจัย “เรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, ” มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๐.

^๘ เพยาว์ เกาทัณฑ์ทอง, “การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา,(บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), ๒๕๓๔.

๕.๓.๑ ด้านความซื่อสัตย์ โรงเรียนควรให้ความรู้เกี่ยวกับข้อดีของการรักษาคำพูด
ของนักเรียนและครูควรมีการติดตามผลการสอน ในด้านการรักษาคำพูดของนักเรียน

๕.๓.๒ ด้านความเมตตา โรงเรียนควรปลูกฝังนักเรียนให้มีจิตสำนึกในเรื่องความ
เมตตา เพื่อเป็นพื้นฐานของนักเรียน

๕.๓.๓ ด้านความกตัญญูกตเวที โรงเรียนควรปลูกฝังจิตสำนึกเรื่องของความกตัญญู
กตเวที เช่น การกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ การกตัญญูต่อสถานที่ เป็นต้น

๕.๓.๔ ด้านความมีระเบียบวินัย โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมี
ระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น การทำงานเป็นทีม การสร้างความสามัคคีในการทำงาน เป็นต้น

๕.๓.๕ ด้านความประหยัด โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้รู้จัก
การประหยัดและอดออม และการซ่อมแซมสิ่งของที่ชำรุดให้สามารถใช้ประโยชน์ได้

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

๕.๓.๒.๑ ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน

๕.๓.๒.๒ ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมของ
นักเรียน

๕.๓.๒.๓ ควรมีการศึกษากการส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน